

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1710/07
11.04.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Nevene Milošević i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Ministarstva odbrane Republike Srbije - Uprava za infrastrukturu - Direkcija za građevinski inženjering, broj 43-2 od 02.02.2007. godine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 11.04.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva odbrane Republike Srbije - Uprava za infrastrukturu - Direkcija za građevinski inženjering, broj 43-2 od 02.02.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rešenja VGU "AA" broj 573/2006 od 30.11.2006. godine, kojim je tačkom 1. dispozitiva tog rešenja prvostepenog organa tužiocu prestala služba u VGU "AA", bez njegove saglasnosti, zbog prestanka poslovanja VGU "AA", kao organizacijskog dela Ministarstva odbrane i ukidanja radnog mesta, sa danom 30.11.2006. godine. Tačkom 2. dispozitiva prvostepenog rešenja utvrđeno je da se imenovanom bez prekida radnog staža u odnosu na rad zbog prestanka službe u VJ obezbeđuje u kontinuitetu zasnivanje radnog odnosa u novoosnovanom Društvu sa ograničenom odgovornošću "BB". Tačkom 3. dispozitiva rešenja prvostepenog organa od 30.11.2006. godine navedeno je da zaključenjem ugovora o radu u Društvu sa ograničenom odgovornošću "BB" tužilac stiče i ostvaruje prava i obaveze iz radnog odnosa saglasno Zakonu o radu Republike Srbije.

U tužbi podnetoj Vrhovnom sudu Srbije tužilac osporava zakonitost rešenja prvostepenog i tuženog organa, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene zakona i povrede pravila postupka. Ističe da je nesporno da je njemu radni odnos prestao u VGU "AA" sa danom 30.11.2006. godine, ali da je tužiocu saglasno odredbama Zakona o Vojski Jugoslavije i Zakona o radu imao biti rešen radno-pravni status zasnivanjem radnog odnosa kod drugog poslodavca, odnosno u konkretnom slučaju "BB". Međutim, odmah po prestanku radnog odnosa kod prvostepenog organa i zasnivanju radnog odnosa kod novog poslodavca, tužiocu je sutradan uručeno rešenje o otkazu Ugovora o radu. Smatra da su na ovakav način fiktivnim obezbeđenjem njegovog zaposlenja povređene odredbe člana 144. stav 2. Zakona o Vojski Jugoslavije, kao i odredbe Zakona o radu Republike Srbije, jer je uskraćen u pravima na materijalno obezbeđenje za slučaj prestanka zaposlenja. Predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Prema razlozima osporenog rešenja žalba nije osnovana, jer je Odlukom ministra odbrane, koja je usklađena sa Zaključcima Vlade Republike Srbije, sa danom 30.11.2006. godine VGU "AA" prestala sa radom, tj. poslovanjem i izvršeno je organizovanje te ustanove u društvo sa ograničenom odgovornošću "BB". Pošto je radno mesto na koje je tužilac bio raspoređen ukinuto pravilno je prvostepeni organ primenio odredbe člana 143. stav 1. tačka 9. Zakona o Vojski Jugoslavije i rešavajući po službenoj dužnosti utvrdio da su ispunjeni uslovi za prestanak službe tužiocu bez njegove saglasnosti, zbog ukidanja radnog mesta na koje je raspoređen i prestanka poslovanja VGU "AA". Pri tome je u osporenom rešenju navedeno da je tužiocu na osnovu člana 144. stav 1. Zakona o Vojski Jugoslavije obezbeđeno zasnivanje radnog odnosa u drugom preduzeću - Privrednom društvu "BB", na radnom mestu koje odgovara njegovoj stručnoj spremi.

Članom 144. stav 1. Zakona o Vojski Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br.43/94...37/02 i "Službeni list SCG", br.7/05 i 44/05) propisano je da civilnom licu u Vojski koje na raspolaganju provede jednu godinu prestaje služba ako mu se prethodno nije moglo obezbediti pravo na zasnivanje radnog odnosa u drugom preduzeću, ustanovi ili državnom organu na radnom mestu koje odgovara njegovoj stručnoj spremi.

Tužilac u tužbi navodi da mu je zasnivanje radnog odnosa u drugom preduzeću obezbeđeno samo fiktivno, jer je istoga dana kada je zasnovao radni odnos u "BB" dobio rešenje o otkazu ugovora o radu zbog prestanka poslovanja i ovog preduzeća. Tužilac u tužbi, takođe, ističe da je rešenjem prvostepenog organa pretrpeo štetu zato što mu nisu obezbeđena prava iz člana 144. stav 1. navedenog Zakona, a nije ostvario ni prava koja su

predviđena stavom 2. istog člana Zakona (novčana naknada i druga prava po propisima o zapošljavanju Republike na čijoj teritoriji je bio na službi). Ove navode tužilac je isticao i u žalbi izjavljenoj na rešenje prvostepenog organa od 30.11.2006. godine, ali oni osporenim rešenjem nisu ocenjeni čime su, po nalaženju ovog suda, povređena pravila postupka iz člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97), što je bilo od uticaja na rešenje stvari, jer obezbeđenje prava na zasnivanje radnog odnosa u drugom preduzeću podrazumeva dalje ostvarivanje prava na rad, a ne zaključenje ugovora o radu koji se ne može realizovati zbog prestanka poslovanja preduzeća istog dana kada je ugovor zaključen. U ponovnom postupku tuženi organ je dužan da otkloni učinjenu bitnu povredu pravila postupka i oceni navode žalbe, te donese novo rešenje koje će biti na zakonu zasnovano, odnosno kojim će se tužiocu i faktički omogućiti ostvarivanje jednog od prava iz člana 144. Zakona o Vojsci Jugoslavije, po prestanku službe u Vojsci.

Sa napred iznetog, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i na osnovu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude, s tim što su primedbe suda iz obrazloženja presude obavezne za tuženi organ saglasno odredbama člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 11.04.2008. godine, U. 1710/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK